

hvad de kunde gøre i deres Embedsgerning? Ja eller Nej? Ere de skyldige eller ikke skyldige? Det er Spørgsmaalet. Det er der, man vil have Renhed og Klarhed.

Jeg fandt Lejlighed til forleden Dag at udtale, at da Ministeriet Deuntzer blev dannet, burde Alberti paa Grund af de Rygter, som allerede den Gang verserede om ham, og som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har erklæret han var bekendt med, ikke være bleven optaget som Medlem deraf. Der gaar sjælden Røg af en Brand, uden der er Ild, og den Slags Rygter kommer sjældent op, uden at der er noget, der ligger til Grund derfor. Disse Rygter vedbleve da ogsaa bestandig at holde sig, og da Spørgsmaalet første Gang kom til Behandling her i Salen — det var i Samlingen 1907—08 —, udtalte det Medlem, der den Gang repræsenterede Københavns 1ste Valgkreds (Trier) — en Mand, for hvem alle nære den dybeste Højagtelse, og med Hensyn til hvem der ikke er Skygge af Tvivl om, at han vilde være den sidste til nogen Sinde at komme med noget, der kunde betegnes som Sladder —, at han i 6 Aar paa Afstand havde fulgt Albertis Færd, og at han derved var kommen til den Overbevisning, at han maatte opfordre Ministeriets Chef til med fast Haand at udskille den Del af sit Kabinet, hvis Forbliven ved Magten vilde virke demoraliserende i Befolkningen, i Ministeriet og i Rigsdagen.

Ved første Behandling af Finansloven blev der tillige fremsat meget stærke Angreb og graverende Beskyldninger mod Alberti. De bleve fremsatte dels af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), dels af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), men navnlig af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). De Beskyldninger, der bleve fremførte af det sidst nævnte Medlem, vare overordentlig omfattende. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds forstod ikke at følge en latinsk Regel, som han godt kender, at det gælder om at være hensynsfuld i Formen, men stærk i Sagen. Det ærede Medlem var hensynsløs i sine Angreb, og derved svækkede han maaske selv sin Stilling. Maaske drog det ærede Medlem for mange Ting frem. Bedre havde det været, om han havde holdt sig til de Hovedpunkter, som han kunde konstatere og bevise, i Stedet for at tage mange andre Ting med, som maaske havde mindre Betydning for Sagen. Men en Ting er uomtvistelig, og det er, at

alle de Beskyldninger, som senere have vist sig at være rigtige, bleve fremsatte den Gang. Der blev den Gang fremdraget Køhler-Affæren, Affærerne vedrørende „Middagsposten“, Dyssegaard, Apotekerbevillingen, Biografteaterbevillingen, Teaterbevillingen og „Bona“. Navnlig skal jeg anføre, at alt, hvad der senere med Hensyn til Teaterbevillingen og „Bona“ er fremkommet under Forhørene i den Trepka-Bloch'ske Bestikkelsessag, blev den Gang fuldstændig afsløret og dokumenteret af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds.

Nu kunde man spørge: Hvor var det muligt, at man ikke her fra Folketingets Side kunde se, at der var noget i disse Angreb? Man er kommen saa vidt her i Partipolitik, at man kun kan se fra et politisk Partistade. Man siger, at det sete afhænger af Øjnene, der se, men det gælder her i lige saa høj Grad, at det hørte afhænger af Ørene, der høre. Man vilde ikke høre den Gang. Det vil kunne siges mod mig, at det er mig umuligt nu bag efter at læse Forhandlingerne i Oktober 1907 objektivt, for nu læser jeg dem med alle de Afsløringer, der ere komne bag efter, i Tankerne. Jeg tror dog, at man vil kunne se paa Forholdene, som de den Gang forelaa, og man maa da spørge: Hvor var det muligt, at Folketingets Reformparti den Gang kunde indtage den Stilling til Sagen, som det indtog? Hvor var det muligt for det i alle de Angreb, der fremsattes af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, kun at se Røverhistorier? Jeg appellerer til alle de Medlemmer, der den Gang vare til Stede under Forhandlingerne og fulgte disse, og de ville bevidne, om jeg har Ret eller ej, naar jeg tillader mig at udtale, at de Beskyldninger, der fremsattes af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds den Gang, mødtes med Spot og Haan, og omvendt, da Alberti tog Ordet for at forsvare sig, var det med fuld Tilslutning hos de Herrer af Reformpartiet, og naar han med slette Vittigheder søgte at dække over sine Forseelser, var det med Bifald fra de Herrer.

Men jeg slutter med at anføre, hvad det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) sagde. Det glæder mig at se det ærede Medlem notere, han skal nu faa Lejlighed til at notere. Hvis han ikke har sine egne Ord fra den Tid paa rede Haand, skal jeg læse dem op. Konklusionen af det hele var, at ved Slutningen af Forhandlingen den 30. Oktober 1907 ud-